

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/19/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811010056
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5811010056.44

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.01.2024 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX, E. F., na slobode, rozvedený,

sa uznáva za vinného, že

v C. a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 24.10.2007 do 11.12.2012, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa, ktorá mu ako rodičovi vyplýva priamo zo Zákona o rodine v platnom znení, ktorej rozsah je určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/95/2005 zo dňa 21.02.2006, ktorý sa stal právoplatný dňom 01.04.2006 na maloletú B. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 3.000,- Sk (99,58 eur) mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletej - G. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., G. XXX/XX, vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplnil, s výnimkou mesiaca júl 2008, kedy zaplatil sumu 3.000,- Sk (99,58 eur), december 2008, kedy zaplatil sumu 995,81 eur, september 2010, kedy zaplatil sumu 100,- eur, október 2010, kedy zaplatil sumu 100,- eur, pričom v rozhodnom období nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepožiadaval o vyplácanie dávky v hmotnej núdzi a nevyvinul dostatočné úsilie na zabezpečenie príjmu na plnenie vyživovacej povinnosti,

a takto konal aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007 zo dňa 08.10.2007, ktorý sa stal právoplatným dňom 01.11.2007 bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a zároveň mu bola určená skúšobná doba na 30 mesiacov,

v dôsledku čoho mu takto vnikol dlh na výživnom od 24.10.2007 do 11.12.2012 voči G. A. B., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 4.213,91 eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a takto konal závažnejším spôsobom a hoci bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému:
§ rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010 zo dňa 23.02.2011,
§ rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/25/2013 zo dňa 12.03.2013,
§ rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/33/2012 zo dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/108/2013 zo dňa 29.10.2013 a
§ rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/9/2013 zo dňa 09.06.2013,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo podala dňa 09.02.2011 obžalobu na A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nechcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Vo svojom výsluchu uviedol, že je od októbra 2012 vo výkone trestu odňatia slobody, kde nie je zaradený do výkonu práce pre jej nedostatok. Do výkonu trestu bol dodaný počas PN. Uviedol, že v marci 2011 utrpel úraz s tým, že práceneschopný bol do novembra a počas tejto doby nemal žiadny príjem. Žil zo svojich úspor a pomáhala mu aj mama. Od januára 2012 pracoval na dohodu vo firme Oposmont so sídlom v Strečne, kde mal nepravidelný príjem okolo 400,- eur. Nebolo to však každý mesiac. Býval so svojou mamou s tým, že keď mal peniaze, tak jej prispel na chod domácnosti. Ďalej platil výživné na dcéru I. vo výške 100,- eur, ale nebolo to pravidelne. Návrh na zníženie výživného nepodával, pretože chcel platiť výživné tak ako mu bolo určené. V tejto firme utrpel dňa 08.06.2012 úraz a bol práceneschopný a to aj v októbri 2012, kedy bol vzatý do výkonu trestu. Koniec trestu má určený na 17.10.2013.

Svedkyňa G. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od posledného pojednávania nezaplatil obžalovaný žiadne výživné s tým, že náhradné výživné nepoberá, ale sa ho snaží vymáhať cez exekútora. Maloletá netrpí núdzou z dôvodu neplatenia výživného, nakoľko jej s výchovou a výživou pomáha mama. Ďalej sa vyjadrila, že v súčasnosti predstavuje dlh na výživnom sumu 5.874,- eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov a to rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/95/2005-28 zo dňa 21.02.2006, trestného rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007 zo dňa 08.10.2007, rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/163/2005 zo dňa 23.02.2006, rozhodnutia Obvodného úradu Námestovo zo dňa 05.08.2008, správy Johnson Control, s.r.o., správy Základnej školy s materskou školou Lokca, správy RMS Market, správy Slovak Telecom, správy Orange Slovensko a.s., správy O2, správy OR PZ Žilina, správy Daňového úradu Bytča, správy Sociálnej poisťovne pobočka Žilina, správy Obvodného úradu Žilina, správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Žilina, správy Psychiatrickej ambulancie Bytča, správy Obecného úradu Štiavnik, správy Obvodného úradu Žilina, odpisu z registra trestov, správy OO PZ Bytča, správy OR PZ Dolný Kubín, zápisnice o dodaní do výkonu trestu, rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 5T/10/2008-351 zo dňa 11.05.2010 a rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010 zo dňa 23.02.2011.

Za takto ustáleného dôkazného stavu potom súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/22/2013-205 zo dňa 17.04.2013 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V intenciách krajského súdu, bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný uviedol, že 09.07.2013 bol prepustený z výkonu trestu a od 22.07.2013 sa zamestnal na dohodu. Vo výkone trestu bol od 17.10.2012. Uviedol, že býva u priateľky v jej rodinnom dome. Priateľke prispieva na chod domácnosti sumou 50,- eur mesačne. Keďže býva striedavo aj v C., tak tam tiež prispieva na chod domácnosti sumou 50,- eur mesačne. Uviedol, že vo výkone trestu bol zaradený do výkonu práce, pričom mal nahlásené všetky vyživovacie povinnosti voči trom dcéram, ale vo výkone trestu zarobil mesačne 6,- eur. Už počas výkonu trestu požiadal o zníženie výživného, ale o jeho návrhu nebolo doteraz rozhodnuté. Potom, ako sa vrátil z výkonu trestu, si od mamy požičal 200,- eur, aby mal z čoho žiť. V súčasnej dobe zarobí na dohodu okolo 300,- eur, keď bude pracovať na zmluvu, tak zarobí okolo 500,- eur. Na to, aby mohol platiť výživné na maloletú a popritom aj prežiť by potreboval zarobiť okolo 600,- až 700,- eur. Uviedol, že jedenkrát za mesiac si zarobí na fuškách okolo 30,- eur. Vo svojom ďalšom výsluchu sa vyjadril, že je vo výkone trestu vo výmere 6 mesiacov od 20.03.2015 za prečin neoprávneného požívania cudzieho motorového vozidla. Vyjadril sa, že z výživného neuhradil žiadnu čiastku. Vo výkone trestu nepracuje. Od posledného výsluchu na súde až do dňa nástupu do výkonu trestu pracoval vo firme Oposmont Strečno, kde mal príjem okolo 300,- J. 400,- eur mesačne. Z tohto príjmu mu sťahovali na základe exekučného príkazu výživné na maloletú B. vo výške 50,- eur a potom platil výživné na ďalšie dve dcéry po 100,- eur, čo však nebolo pravidelné. Vyjadril sa, že nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok a nevykonáva podnikateľskú činnosť. Okrem dlhov na výživnom, má aj dlh na zdravotnom poistení a to vo výške 2.109,67 eur.

Z výsluchu svedkyne G. B. vyplynulo, že jej obžalovaný zaplatil v decembri 2008 sumu 30.000,- Sk, v júli 2008 sumu 3.000,- Sk a v mesiaci september a október 2010 jej zaplatil po 100,- eur. Sumu 30.000,- Sk pokladala za úhradu výživného za obdobie, ktoré bolo zahrnuté v trestnom rozkaze Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007. Od decembra 2012 jej neuhradil žiadne výživné. Dlh na výživnom do dňa jej výsluchu bol vyčíslený na sumu 5.874,- eur + 796,- eur ako výživné za rok 2013. Vo svojom ďalšom výsluchu sa vyjadrila, že posledná platba od obžalovaného bola v septembri a októbri 2010 vo výške 200,- eur. Predtým jej zaplatil v júli 2008 sumu 3.000,- Sk a v decembri 2008 jej zaplatil 30.000,- Sk, čo pokladala za výživné z obdobia, ktoré bolo zahrnuté v trestnom rozkaze. Vyjadrila sa, že jej nechodia žiadne platby od exekútora. Uviedla, že spolu s maloletou býva v rodinnom dome aj so svojou matkou.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to s rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4T/19/2011-179 zo dňa 11.12.2012, s uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 2To/22/2013-205 zo dňa 17.04.2013, s rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/57/2010-134 zo dňa 23.02.2011, s trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007 zo dňa 08.10.2007, so správou obce Štiavnik, s odpisom z registra trestov, so správou OO PZ Bytča, so správou Obvodného úradu Žilina, s oznámením, s výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov, s potvrdením z Tatra banky, so správou ÚVTOS Dubnica nad Váhom, s potvrdením o PN, so správou OR PZ Žilina, so správou OR PZ v Žiline, s rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/57/2010-134 zo dňa 23.02.2011, s rozsudkom Okresného súdu Bratislava č.k. 2T/104/2013-421, so správou OR PZ Dolný Kubín, so správou OR PZ Dolný Kubín, s výpisom zo živnostenského registra, so správou exekútora JUDr. Pavla Malíka, so správou exekútora JUDr. Mgr. Vladimíra Zachara, PhD, s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 35PP/5/2015 zo dňa 30.09.2015, so správou spoločnosti OPOSMONT, s.r.o., so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/30/2012, so spisovým materiálom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007, so spisovým materiálom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/33/2012, so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/104/2013, so spisovým materiálom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/25/2013, so správou ÚVV a ÚVTOS Žilina a spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia

slobody vo výmere 32 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010 zo dňa 23.02.2011, rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/25/2013 zo dňa 12.03.2013, rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/33/2012 zo dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/108/2013 zo dňa 29.10.2013 a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/9/2013 zo dňa 09.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/38/2016 zo dňa 20.07.2016 bol rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/19/2011 zo dňa 24.11.2015 zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom obžalovaný uviedol, že je ochotný zaplatiť v tom čase dlh na výživnom vo výške 4.579,- eur v lehote jedného týždňa. Vyjadril sa, že je zamestnaný vo firme Ext s.r.o. Žilina, kde zarobí cca 800,- eur mesačne. Výživné na dcéru B. neplatil z dôvodu, že platil výživné v Martine a v Dolnom Kubíne.

Z dôvodu vyjadrenia obžalovaného, že je schopný zaplatiť dlh na výživnom, súd pojednávanie odročil, avšak na termín určený súdom sa už nedostavil. Z uvedeného dôvodu bol na obžalovaného vydaný dňa 20.02.2018 príkaz na zatknutie.

Vzhľadom na to, že sa nepodarilo obžalovaného vypátrať, súd vydal dňa 15.10.2021 opatrenie, ktorým rozhodol podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku, že vykoná voči obžalovanému konanie proti ušlému.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu G. A. B., ktorá sa vyjadrila, že jej obžalovaný za obdobie od 24.10.2007 do januára 2022 zaplatil na výživnom sumu 1.300,- eur, a to v roku 2008 jej zaplatil 1.100,- eur a v roku 2010 sumu 200,- eur. Ku dňu pojednávania jej dlží na výživnom 13.833,05 eur. Uviedla, že nemala vedomosť o tom, kde od 24.10.2007 ku dnešnému dňu obžalovaný pracuje a aká je výška jeho príjmu. Za celé toto obdobie obžalovaný dcéru nijakým spôsobom nekontaktoval. V súčasnej dobe je dcéra študentkou 1. ročníka vysokej školy ekonomickej. O svoje dieťa sa riadne stará. Do nástupu na vysokú školu študovala na gymnáziu v Námestove. Náklady na dcéru predstavujú sumu 251,- eur, v ktorej sú zahrnuté poplatky za internát, telefón, cestovné, stravu, základné oblečenie a plus nejaké vreckové. Dcéra ukončila strednú školu v júni 2021, cez letné prázdniny mesiac brigádovala a od septembra nastúpila na vysokú školu. Navštevuje Ekonomickú univerzitu v Bratislave. V roku 2008 od obžalovaného prijala jednorazovú platbu vo výške 1.100,- eur a v tom roku 2010 sa jednalo o dve platby, presne to nevie, ale myslí, že to bol september alebo október, na bližšie ozrejenie by sa musela pozrieť do počítača. Má vedomosť o tom, že sa viedlo na súde konanie o zníženie výživného, ale myslí, že návrh bol zamietnutý, presný dátum uviesť nevie, nakoľko nemá pri sebe rozhodnutie. Nevedela sa vyjadriť, či na pojednávaní bol prítomný obžalovaný, alebo len jeho právny zástupca. Vyjadrila sa, že nemá vedomosť o iných odsúdeniach obžalovaného, má vedomosť len o tom, ako a kedy jej za predmetné obdobie zaplatil výživné. Obžalovaného nekontaktovala, jednak nemá na neho ani kontakt a tým, že podala na neho trestné oznámenie si myslí, že by mal vedieť o tom, aká je jeho povinnosť. Tento semester sa dcéra učí online formou, ten budúci semester by už mali do školy nastúpiť normálne. Dcéra býva s ňou v spoločnej domácnosti, nemá priateľa. Dcéra je alergička a teda musí pravidelne navštevovať alergológa. Uviedla, že od augusta 2004 pracuje v spoločnosti Yang feng s mesačným príjmom 1.400,- eur.

Svedkyňa B. B. sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila, že podľa rozprávania vie, že ho naposledy videla keď mala štyri roky. Vôbec sa s ňou nekontaktoval, ani sa nevideli, nevie ako vyzerá a keby ho aj náhodou stretla, nevie vôbec, že je to on. Jej osobne nikdy neposkytol žiadne peniaze, taktiež jej neposkytol žiadne iné plnenie. Uviedla, že študuje v prvom ročníku Ekonomickej univerzity v Bratislave. Do školy nastúpila hneď po maturite.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to so správou Obce Štiavnik, s odpisom RT, so správou OO PZ Bytča, so správou OR PZ v Žiline, s úradným

záznamom, so správu Obce Štiavnik, so správu OO PZ Bytča, s aktuálnym odpisom RT zo dňa 12.01.2022, s rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/9/2013-184 zo dňa 09.06.2015, so spisovým materiálom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007, najmä s trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/44/2007 zo dňa 08.10.2007, so spisovým materiálom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/10/2008, najmä s rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 5T/10/2008-351 zo dňa 11.05.2010, so spisovým materiálom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010, najmä s rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/57/2010-134 zo dňa 23.02.2011, so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/30/2012, najmä trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/30/2012 zo dňa 10.05.2012, so spisovým materiálom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/25/2013, najmä s rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/25/2013 zo dňa 09.06.2015, so spisovým materiálom Okresného súdu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/33/2012, najmä s rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 2T/33/2012-204 zo dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/108/2013-220 zo dňa 29.10.2013, so spisovým materiálom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/19/2013, najmä s rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/19/2013-261 zo dňa 27.10.2015, so spisovým materiálom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/55/2015, najmä s rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/55/2015 zo dňa 10.10.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 3To/93/2017-388 zo dňa 01.03.2018, so spisovým materiálom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/143/2015, najmä s rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/143/2015 zo dňa 14.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5CoP/37/2016 zo dňa 28.06.2016, so správou ÚPSVaR Žilina, so správou sociálnej poisťovne a s aktuálnym odpisom RT.

Po vykonanom dokazovaní súd rozsudkom zo dňa 13.09.2022 uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3, písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010 zo dňa 23.02.2011, rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/25/2013 zo dňa 12.03.2013, rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/33/2012 zo dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/108/2013 zo dňa 29.10.2013 a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/9/2013 zo dňa 09.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prokurátor odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/7/2023 zo dňa 21.06.2023 bol rozsudok Okresného súdu Námestovo zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to so správou Generálneho riaditeľstva ZVJS, správou MUDr. Eliášovej, správou Okresného úradu Žilina, odbor živnostenského podnikania, rozsudkom Okresného súdu Námestovo, pracovisko Dolný Kubín č.k. DK-2T/3/2017-249 zo dňa 14.11.2023, správou UVTOS Dubnica nad Váhom a správou sociálnej poisťovne.

Prečinu zanedbania povinnej prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyzivovať iného a takto konal závažnejším spôsobom a hoci bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Súd v zmysle intencií Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/38/2016 zo dňa 20.07.2016 ustálil obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti od 24.10.2007 do 11.12.2012, kedy bol vyhlásený rozsudok prvostupňovým súdom.

V danom období mal súd za preukázané, že obžalovaný aj napriek svojej povinnosti platiť na výživu svojej dcéry B. B. sumou vo výške 99,58 eur, si túto neplnil s výnimkou mesiaca júl 2008, kedy zaplatil 3.000,- Sk (99,58,-eur), december 2008, kedy zaplatil sumu 995,81 eur, september 2010, kedy zaplatil sumu 100,- eur a október 2010, kedy zaplatil sumu 100,- eur.

Z vykonaného dokazovania, najmä zo zabezpečených správ, vyplynulo, že v rozhodnom období nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepožiadaval o vyplácanie dávky v hmotnej núdzi a nevyvinul dostatočné úsilie na zabezpečenie príjmu na plnenie výživovacej povinnosti.

Z výpovede svedkyne G. A. B. vyplynulo, že obžalovaný jej okrem júla 2008, kedy jej zaplatil 3.000,- Sk (99,58,-eur), decembra 2008, kedy zaplatil sumu 995,81 eur, septembra 2010, kedy zaplatil sumu 100,- eur a októbra 2010, kedy zaplatil sumu 100,- eur, nezaplatil žiadne výživné a ani nijakým spôsobom neprispel na výživu svojej dcéry.

Z výpovede svedkyne B. B. nevyplynuli žiadne podstatné skutočnosti, keďže svedkyňa svojho otca nepozná a vie len z rozprávania, že sa naposledy videli v čase, keď mala 4 roky.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný konal spôsobom popísaným v obžalobe a v celom rozsahu ho uznal za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd považuje úvodom za potrebné rozviesť úvahy o ukladaní trestu v zmysle Trestného zákona. Vždy je potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne a súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Následne potom na základe uvedeného pri úvahách o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

V danom prípade bola u obžalovaného zistená aj priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa dopustil trestného činu skôr, ako bol odsúdený na základe rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/57/2010 zo dňa 23.02.2011, rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/25/2013 zo dňa 12.03.2013, rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/33/2012 zo dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/108/2013 zo dňa 29.10.2013 a rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/9/2013 zo dňa 09.06.2013, v danom prípade prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu za súčasného zrušenia výrokov o treste predmetných rozsudkov.

S poukazom na tieto skutočnosti preto súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, nakoľko je toho názoru, že takto uložený trest splní zákonom sledovaný účel a dopomôže k náprave obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. S poukazom na to, že obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu, súd ho zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody , a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.